

[Finansministeren.]

dede i Ministeriet. Jeg havde den Ære at være til Samraad i Finansudvalget i Tirsdags om helt andre Spørgsmaal. Under denne Forhandling stillede det ærede Medlem den Forespørgsel, om man ikke kunde faa Oplysninger om de af det ærede Medlem her nævnte Forhold, og det lovede jeg det ærede Medlem. Men det er først Fredag i Dag, og disse Oplysninger laa ikke parate til at sendes af Sted. For øvrigt maa jeg ogsaa mene, at det særlig er det kommende Udvalg, der maa være interesseret i dette, men Finansudvalget skal nok faa tilstillet disse Oplysninger; jeg antager ikke, der holdes Møde de første Dage, og saa skal Oplysningerne nok ligge dér, til Udvalget træder sammen.

Med Hensyn til, hvor meget det vil dreje sig om i det kommende Finansaar, vil det blive ca. 50 Mill. Kr., med et rundt Tal. Jeg har, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ogsaa nævnte, i min Forelæggelsestale udtalt, at jeg var villig til at forhandle om Spørgsmaal, navnlig vedrørende Loven af 15. Oktober 1932, ligesom jeg naturligvis er villig til at forhandle om det hele, det er givet. Men naar jeg har nævnt denne Lov, er det, fordi man navnlig fra Venstres Side i Fjor var stærkt inde paa at kræve en Ændring her. Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup siger, at det var bedre, jeg i saa Henseende havde fremsat Forslag, saaledes som jeg ønskede det skulde være, maa jeg dertil sige, at jeg mener, det er rigtigt, jeg er gaaet den Vej, som Tilfældet er, men derom vil jeg maaske ogsaa bedre kunne give Oplysninger i Udvalget, naar vi faar en Forhandling dér.

Jeg maa dog straks sige, at jeg kan ikke tiltræde de Ændringer, som Venstre foreslog i Udvalget i Fjor, og som i Virkeligheden gik ud paa, at hele Loven af 15. Oktober 1932 bortfaldt. Jeg synes, det vil være urigtigt at borttage den øgede Silketold — for at nævne et enkelt Eksempel —, som de ærede Medlemmer her foreslog. Men jeg mener, at det drøfter man bedst i Udvalget, og som jeg sagde i Fjor: naar jeg faar de Midler, der er nødvendige for at skabe Balance, saa kan vi forhandle om Tingene.

Det ærede Medlem mener, at det er unødvendigt at faa alle de Midler, her er Tale om, idet man paa Finansloven for det kommende Aar kun har foreslaaet det samme som for indeværende Aar, nemlig 267 Mill. Kr. i Told- og Forbrugsafgifter, og siger det ærede Medlem, i Fjor var det jo mere, og indtil nu er Told- og Forbrugs-

afgifterne endda yderligere steget siden i Fjor. Ja, for saa vidt har det ærede Medlem Ret; naar man ser paa Tallene og sammenligner dem med Tallene fra i Fjor; saa er der indtil 1. December i Aar indgaaet ca. 4,1 Mill. Kr. mere. Men den 1. Oktober i Aar var der indgaaet 4,8 Mill. Kr. mere end i Fjor; der har altsaa i Oktober og November Maaned været en Tilbagegang paa 700 000 Kr., og det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer maa erindre, at den Lov, der her er Tale om, skal gælde for Aaret 1936—37, og ingen kan vide, hvorledes Forholdene da bliver. Meget taler for, at Indtægterne ved Told- og Forbrugsafgifter vil blive mindre, end de har været de foregaaende Aar; derfor skal man ikke paa nærværende Tidspunkt regne stærkt med denne forøgede Indkomst i de forløbne 8 Maaneder.

Men jeg understreger paa ny, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup talte om, at der naturligvis maa være Balance paa Regnskabet, og naar man er enig om det, tror jeg ogsaa, man bliver nødsaget til at enes om at tilvejebringe de Midler, der her er Tale om, enten ved at vedtage det her foreliggende Lovforslag eller ved paa anden Maade at skaffe Indtægter.

Jeg maa sige, at jeg er glad for, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i Dag ikke var lige saa afvisende, som han var i Fjor, men det skyldes maaske den Omstændighed, at det ærede Medlem, saa vidt jeg husker, selv er Medforslagsstiller til Lovforslag — nej, jeg tror dog ikke, det ærede Medlem er Medforslagsstiller, og jeg vil jo ikke gerne gøre det ærede Medlem Uret —, men det ærede Medlems Parti har i Dag fremsat Forslag, som i meget høj Grad lægger Beslag paa Statens Midler. Disse Forslag er jo lige omdelt, og man har knap faaet Tid til at se paa dem, naar man ogsaa skulde høre paa ærede Medlemmers Udtalelser. Men saa vidt jeg kan skønne ved et hurtigt Gennemsyn af dem, vil de betyde, at man foreslaar, at Kommunerne skal aflastes for sociale Udgifter til et Beløb af ca. 19 Mill. Kr., som skal overføres til Staten. Saa foreslaas der, at den ekstraordinære Benzinafgift, den saakaldte Femøre, skal være i Kraft indtil 31. Marts 1938, og det lød for mig meget beroligende, at det ærede Medlem Hr. Krag nævnte dette, idet jeg tænkte: 31. Marts 1938 og det, som Forslaget her gaar ud paa, 1. Juli 1938, er der jo ikke saa stor Forskel paa. Men naar man ser Forslaget igennem — jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. Krag nævnte det —, viser det sig, at